

У фудбалске анале Борца остаће уписан 1. децембар 1973. године. Први пут у историји бањолучког фудбала одиграна је првенствена утакмица под свјетлошћу рефлектора (премијерно су упаљени 11. октобра у сусрету Борац – репрезентација Југославије), а истовремено дуел са Хајдуком директно је преносила југословенска телевизија. Био је то први директан пренос неког спортског догађаја из Бање Луке.

На Градском стадиону зимски декор. Температура је била испод нуле, дуел са трећепласираним Хајдуком посматрало је више од 10.000 гледалаца.

Тужна је била Борчева фудбалска јесен. Фазлић и другови жељели су да се за све првенствене киксеве (до овог меча остварили су само два тријумфа, Сарајево 5:0, Вележ 3:1) искупе против "билих", да свечарском тренутку дају и свој допринос – побједу!

Бањолучани су од првог минута преузели иницијативу, али су све изненадили тактиком. Тврдоглаво и свим силама непрестано су покушавали да готово сваку своју акцију заврше кроз средину терена или су сталним центаршутевима настојали да угрозе мрежу гостију. Али, управо у том дијелу одбрана Хајдука је била најгушћа, ту су неприкосновеност мајстора доминирали искусни Драган Холцер, све бољи и поузданији Иван Буљан, који су снагом свог фудбалског знања заустављали све те Борчеве атакe. Ако би они понекад и погријешили, нападачи домаћина наилазили су на посљедњи бедем: корпулентног и сигурног чувара мреже "билих" Мешковића, којем није било тешко да те лопте, које су долазиле са крила, чврсто шчепа рукама или евентуално

избоксује.

И у таквој игри, без неког плана, имао је домаћин неколико зрелих прилика. Вриједи истаћи ону Ковачевића из 17. минута када је надмудрио свог чувара Џонија, али не и Мешковића, који је успио да укроти његов ударац са 15 метара. Сплитска "јединица" истакла се и у финалу првог дијела. По десном крилу одлично је прошао Смилески и упутио центаршут, Фазлић је небески скочио, надвисио Буљана, шутирао главом и када су многи већ видјели лопту у мрежи, извио се Мешковић и врховима прстију је избацио у корнер.

И у наставку домаћини су тактички гријешили јер су поново покушавали кроз средину и центаршутевима да угрозе гол Хајдука. Опет су били неколико пута у прилици да угрозе гол Хајдука. Треба поменути добар шут Ковачевића, али и шансе Јусића, Кресе и Гавриловића, које су, што због њихове брзоплетости и смушености, што због сјајних интервенција чувара мреже Хајдука Мешковића, остале неискоришћене.

У редовима Борца све је полазило од одличног капитена Фазлића. Добио је бројне ваздушне дуеле са Буљаном, створио је неколико изгледних прилика својим саиграчима, и сам је имао двије, али их није успио реализовати. И управо због Фазлићеве одличне игре остаје жал што Борац, који је био бољи, више желио побједу, није положио на плећа трећепласираног Хајдука. А по ономе што су показали, Бањолучани су заслужили да побиједе једног од кандидата за јесењу шампионску титулу. Али...

Веома брзо ће се заборавити "нула" на Градском стадиону, али увијек ће се памтити да је 1. децембра 1973. године Борац играо свој први првенствени сусрет под свјетлошћу рефлектора, а директно га је преносила телевизија. То ће бити уписано у историју бањолучког фудбала за сва времена...

Државни репрезентација Босне и Херцеговине утакмица са селекцијом репрезентације Србије у Београду, 1998. године. На слици се види репрезентативца репрезентације Босне и Херцеговине, Драгана Стојићу, који је у тој утакмици постигао гол. На слици се види репрезентативца репрезентације Србије, Драгана Стојића, који је у тој утакмици постигао гол.